

Dz.U. 1996 Nr 90 poz. 404**USTAWA
z dnia 30 maja 1996 r.**

Opracowano na
podstawie tj. Dz.U. z
2003 r. Nr 24, poz.
197.

o rezerwach państwowych oraz zapasach obowiązkowych paliw**Rozdział 1
Przepisy ogólne****Art. 1.**

Ustawa określa zasady:

- 1) tworzenia i gospodarowania rezerwami państwowymi surowców, materiałów, paliw, maszyn, urządzeń, produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych, produktów leczniczych i wyrobów medycznych, a także innych wyrobów niezbędnych do realizacji zadań w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) tworzenia, utrzymywania i finansowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, węgla kamiennego i gazu ziemnego.

**Rozdział 2
Rezerwy państwowe****Art. 2.**

1. Tworzy się rezerwy państwowe surowców, materiałów, paliw, maszyn, urządzeń, produktów rolnych, produktów i półproduktów żywnościowych, produktów leczniczych i wyrobów medycznych, a także innych wyrobów niezbędnych do realizacji zadań w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa państwa.
2. Rezerwy państwowe, zwane dalej „rezerwami”, stanowią wyodrębniony majątek Skarbu Państwa.

Art. 3.

1. Rezerwy dzieli się na:

- 1) rezerwy mobilizacyjne - służące realizacji zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb Sił Zbrojnych oraz bezpieczeństwa publicznego w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa, a także w czasie podwyższania gotowości obronnej państwa;

- 2) rezerwy gospodarcze - służące w szczególności zaspokajaniu podstawowych surowcowych, materiałowych i paliwowych potrzeb gospodarki narodowej oraz utrzymaniu ciągłości zaopatrywania ludności kraju w podstawowe produkty rolne, produkty i półprodukty żywnościowe, produkty lecznicze i wyroby medyczne w okresach, o których mowa w pkt 1, a także eliminowaniu lub łagodzeniu zakłóceń w funkcjonowaniu gospodarki narodowej, wynikających z nieprzewidzianych zdarzeń i okoliczności oraz klęsk żywiołowych.
2. W ramach rezerw gospodarczych wyodrębnia się stany zastrzeżone dla celów mobilizacyjnych.

Art. 4.

1. Rezerwy mobilizacyjne, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, tworzą ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, prezesi agencji wymienionych w art. 9 i wojewodowie, każdy w zakresie swojej działalności statutowej, w zakresie rzeczowym i ilościowym niezbędnym do realizacji zadań związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa.
2. Rezerwy gospodarcze, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, tworzą:
 - 1) minister właściwy do spraw gospodarki - w zakresie rezerw surowców, materiałów i paliw;
 - 2) minister właściwy do spraw zdrowia - w zakresie rezerw produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
 - 3) Prezes Agencji Rynku Rolnego - w zakresie rezerw produktów rolnych oraz produktów i półproduktów żywnościowych.
3. Rada Ministrów może określać, w drodze rozporządzenia, rezerwy gospodarcze niewymienione w ust. 2, zobowiązując do ich tworzenia innych ministrów, kierowników urzędów centralnych lub wojewodów.

Art. 5.

1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb:
 - 1) tworzenia, gospodarowania i dysponowania rezerwami;
 - 2) finansowania rezerw;
 - 3) kontroli i tworzenia systemów informacyjnych o rezerwach, z wyjątkiem określonym w ust. 2.
2. Rezerwy mobilizacyjne są objęte badaniami statystycznymi prowadzonymi przez Główny Urząd Statystyczny, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88, poz. 439, z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668 oraz z 2001 r. Nr 100, poz. 1080).

Art. 6.

1. Wykonywanie zadań w zakresie rezerw przez jednostki wymienione w art. 9 koordynuje minister właściwy do spraw gospodarki.
2. Do zakresu koordynacji zadań, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) opracowywanie zbiorczych projektów planów rzeczowych i finansowych tworzenia rezerw oraz przedstawianie ich do zatwierdzenia Radzie Ministrów;
- 2) sprawowanie funkcji kontrolnej w stosunku do jednostek, o których mowa w art. 9, bez naruszania uprawnień innych organów kontrolnych;
- 3) inicjowanie przedsięwzięć inwestycyjnych na potrzeby rezerw;
- 4) przedstawianie Radzie Ministrów informacji o stanie i wykorzystaniu rezerw.

Art. 7.

Wydatki związane z gospodarowaniem rezerwami są pokrywane ze środków budżetu państwa. Środki te są przeznaczone na pokrycie:

- 1) przyrostu i zmiany struktury rezerw, zgodnie z ustaleniami planów tworzenia rezerw;
- 2) kosztów utrzymywania i magazynowania rezerw;
- 3) kosztów wymiany rezerw;
- 4) nakładów inwestycyjnych związanych z budową i modernizacją infrastruktury technicznej utrzymywania rezerw.

Art. 8.

1. Organy, o których mowa w art. 4, nakładają na przedsiębiorców zadania i obowiązki w zakresie magazynowania rezerw, ich wymiany, konserwacji oraz utrzymywania odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego rezerw.
2. Realizacja zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 1, jest odpłatna na warunkach określonych w umowach cywilnoprawnych zawartych między przedsiębiorcami a uprawnionymi organami.
3. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych i wojewodowie mogą przekazywać sprawy związane z zawieraniem umów do realizacji jednostce wymienionej w art. 9 pkt 1.

Art. 9.

Zadania w zakresie gospodarowania rezerwami realizują:

- 1) Agencja Rezerw Materiałowych;
- 3) Agencja Rynku Rolnego, działająca na podstawie ustawy z dnia 7 czerwca 1990 r. o utworzeniu Agencji Rynku Rolnego (Dz.U. z 1997 r. Nr 142, poz. 951, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 81, poz. 875 i Nr 129, poz. 1446 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1085).

**pkt 2 w art. 9
skreślony**

Rozdział 3

Agencja Rezerw Materiałowych

Art. 10.

1. Tworzy się Agencję Rezerw Materiałowych.

2. Agencja Rezerw Materiałowych jest właściwa w zakresie rezerw surowców, materiałów, paliw, produktów leczniczych i wyrobów medycznych.
3. Nadzór nad Agencją Rezerw Materiałowych sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki.
4. Agencją Rezerw Materiałowych kieruje Prezes, powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia.

od. ust. 5 w art. 14(kursywa) obecnie: podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U. Nr 86, poz. 959).

Art. 11.

1. Agencja Rezerw Materiałowych posiada osobowość prawną.
2. Siedzibą Agencji Rezerw Materiałowych jest miasto stołeczne Warszawa.
3. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych jest organem wykonawczym i zarządzającym Agencji.
4. Agencja Rezerw Materiałowych działa na podstawie ustawy i statutu.
5. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres działania Agencji Rezerw Materiałowych określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw gospodarki.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia Prezesa Agencji, uwzględniając w szczególności zakres jego obowiązków.
7. Zasady wynagradzania pracowników Agencji Rezerw Materiałowych określa Prezes Agencji.

Art. 14.

1. Agencja Rezerw Materiałowych prowadzi samodzielną gospodarkę finansową w zakresie rezerw.
2. Przychodami Agencji Rezerw Materiałowych są dotacje budżetowe określone corocznie w ustawie budżetowej, wpływy uzyskiwane z obrotu rezerwami oraz inne wpływy.
3. Środki finansowe uzyskane z przychodów, o których mowa w ust. 2, Agencja Rezerw Materiałowych przeznacza na:
 - 1) finansowanie zmian wielkości i struktury rezerw;
 - 2) pokrycie kosztów utrzymania i wymiany rezerw;
 - 3) inwestycje;
 - 4) pokrycie kosztów ich funkcjonowania.
4. Agencja Rezerw Materiałowych:
 - 1) zatrzymuje całość nadwyżek środków finansowych uzyskanych w danym roku budżetowym na finansowanie działalności w zakresie rezerw w latach następnych;
 - 2) może zaciągać kredyty krótkoterminowe i długoterminowe w celu pełnego pokrycia wydatków, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 3) prowadzi rachunkowość według zakładowego planu kont, ustalonego przez Prezesa Agencji, z zachowaniem ogólnych zasad rachunkowości.

art. 12 i art. 13 skreślony.

5. Nie pobiera się *opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych*, których stroną jest Agencja Rezerw Materiałowych.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej Agencji Rezerw Materiałowych.

Rozdział 4

Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych

**ust. 7 w art. 14
skreślony**

Art. 15.

1. W celu zapewnienia bezpiecznego zaopatrzenia kraju w paliwa ciekłe na wypadek wystąpienia zakłóceń lub kryzysu w ich dostawach na rynku krajowym ustala się zapasy paliw ciekłych, których ilość w każdym roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem przepisów wydanych na podstawie ust. 5, ma być równa ilości takich paliw z okresu 90 dni ich średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji.
2. Przez średnią dzienną wewnętrzną konsumpcję, o której mowa w ust. 1, rozumie się średnią dzienną wielkość dostaw paliw ciekłych na rynek wewnętrzny w roku poprzedzającym, ustaloną na podstawie odpowiednich danych statystycznych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 31 marca, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia, wielkość średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji w roku poprzedzającym, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 2.
4. W skład zapasów, o których mowa w ust. 1, wchodzi:
 - 1) rezerwy gospodarcze paliw ciekłych określone w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyłączeniem wyodrębnionej ich części, o której mowa w art. 3 ust. 2;
 - 2) zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, o których mowa w art. 16.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy harmonogram osiągnięcia wymaganej ilości zapasów paliw ciekłych, mając na względzie potrzebę stopniowego osiągnięcia poziomu tych zapasów, o którym mowa w ust. 1, i biorąc pod uwagę możliwości ich magazynowania, stan rezerw gospodarczych paliw ciekłych, wielkość produkcji i importu, a także zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16.

1. Wprowadza się obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub przetwarzania paliw ciekłych, zwanych dalej „producentami”, oraz przez przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie przywozu paliw ciekłych na polski obszar celny, zwanych dalej „importerami”, wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 17 ust. 1.
2. Producenci i importerzy tworzą zapasy obowiązkowe paliw ciekłych w zakresie tych rodzajów paliw, które są przedmiotem ich działalności.

3. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych stanowił majątek przedsiębiorców tworzących i utrzymujących te zapasy.

Art. 17.

1. Tworzy się rejestr producentów i importerów, zwany dalej „rejestrem”.
2. Rejestr prowadzi Prezes Agencji Rezerw Materiałowych.
3. Rejestr zawiera w szczególności:
 - 1) dokładne oznaczenie producenta lub importera;
 - 2) niezbędne dane ekonomiczne i towarowe dotyczące producenta lub importera;
 - 3) informacje dotyczące magazynowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i sposób prowadzenia rejestru, wskazując jednocześnie dokumenty będące podstawą do dokonania wpisu do rejestru i uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru w systemie elektronicznym, pod warunkiem że dane w nim zawarte znajdują potwierdzenie w dokumentach przechowywanych przez prowadzącego rejestr.
5. Producenci i importerzy są obowiązani zarejestrować się w rejestrze w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności gospodarczej.

Art. 18.

Do paliw ciekłych objętych obowiązkiem, o którym mowa w art. 16 ust. 1, zalicza się następujące grupy produktów wytwarzanych z ropy naftowej:

- 1) benzyny silnikowe i materiały pędne do silników lotniczych;
- 2) oleje napędowe do silników i materiały pędne do silników lotniczych na bazie nafty;
- 3) oleje opałowe, z wyłączeniem olejów do silników statków morskich.

Art. 19.

1. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych mogą być utrzymywane w postaci:
 - 1) paliw ciekłych;
 - 2) półproduktów rafinacji ropy naftowej;
 - 3) ropy naftowej.
2. Zapasy utrzymywane w postaci, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, powinny umożliwiać rzeczywiste wytworzenie produktów wymienionych w art. 18 w ilości określonej w art. 15 ust. 1 i w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 15 ust. 5.
3. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych utrzymywane w postaci półproduktu rafinacji ropy naftowej lub ropy naftowej powinny być obliczane proporcjonalnie do ilości każdej kategorii produktu otrzymanego w procesie przerobu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym przez danego producenta.

Art. 19a.

1. Do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych można zaliczać paliwa zmagazynowane:
 - 1) w terminalach i magazynach hurtowych;
 - 2) w zbiornikach rafinerii ropy naftowej, z wyłączeniem paliw ciekłych znajdujących się w instalacjach i rurociągach produkcyjnych;
 - 3) w zbiornikach instalacji rurociągowych;
 - 4) w zbiornikach i magazynach portowych;
 - 5) na barkach i statkach żeglugi przybrzeżnej wynajętych do transportowania paliw w strefie nadgranicznej, pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów;
 - 6) w zbiornikowcach znajdujących się w portach docelowych, po załatwieniu formalności portowych i celnych zgodnie z odrębnymi przepisami.
2. Do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych nie zalicza się paliw znajdujących się w:
 - 1) złożach ropy naftowej niewydobytej;
 - 2) tranzyście, z przeznaczeniem do innych państw;
 - 3) rurociągach;
 - 4) cysternach kolejowych i samochodowych;
 - 5) zbiornikach magazynowych na stacjach paliw;
 - 6) magazynach o przeznaczeniu wojskowym.
3. Do zapasów obowiązkowych paliw ciekłych nie zalicza się także produktów naftowych dostarczanych przez osoby zagraniczne ich oddziałom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeśli produkty te nie stanowią importu.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz paliw ciekłych, w zakresie których tworzy się zapasy obowiązkowe paliw ciekłych, mając na względzie obowiązujące klasyfikacje wyrobów oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób tworzenia i ustalania ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych gromadzonych przez producentów i importerów, a także szczegółowe zasady i sposób interwencyjnego wykorzystania tych zapasów, mając na względzie stan rezerw gospodarczych, sytuację na krajowym rynku paliw ciekłych oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19b.

1. Na zasadach określonych w umowach międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską zapasy obowiązkowe paliw ciekłych mogą być magazynowane poza jej granicami pod warunkiem zapewnienia możliwości bezzwłocznego przeprowadzenia kontroli stanu zapasów i dysponowania nimi.

2. Z dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej przepis ust. 1 stosuje się do magazynowania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych wyłącznie na terytoriach państw należących do Unii Europejskiej.
3. Zapasy obowiązkowe paliw ciekłych utrzymywane poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej nie mogą przekraczać 10% ogólnej ilości takich zapasów utrzymywanych przez producentów i importerów.
4. Producenci i importerzy gromadzą zapasy obowiązkowe paliw ciekłych w magazynach własnych albo u przedsiębiorców zajmujących się magazynowaniem takich paliw (przedsiębiorca magazynujący).
5. Producenci i importerzy mogą gromadzić i utrzymywać zapasy obowiązkowe paliw ciekłych u przedsiębiorców magazynujących na warunkach określonych w umowie.
6. Umowa, o której mowa w ust. 5, powinna określać w szczególności:
 - 1) ilość magazynowanych zapasów;
 - 2) warunki utrzymywania odpowiedniego poziomu ilościowego i jakościowego magazynowanych zapasów;
 - 3) sposób postępowania przy magazynowaniu zapasów, ich wymianie i konserwacji oraz obniżaniu;
 - 4) okres magazynowania zapasów, przy czym okres ten nie powinien być krótszy niż rok kalendarzowy;
 - 5) wynagrodzenie za świadczone usługi magazynowania;
 - 6) zasady odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy;
 - 7) okres jej obowiązywania i warunki rozwiązania.
7. W terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w ust. 5, producenci i importerzy są obowiązani do przekazania Agencji Rezerw Materiałowych kopii umowy w celu dokonania odpowiedniej adnotacji w rejestrze.

Art. 19c.

Producenci i importerzy mogą zlecać wykonanie swoich zadań innym przedsiębiorcom posiadającym koncesję na obrót paliwami ciekłymi lub koncesję na magazynowanie paliw ciekłych.

Art. 19d.

1. Koszty tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych ponoszą producenci i importerzy.
2. Koszty, o których mowa w ust. 1, zaliczane są do kosztów działalności producentów i importerów.
3. Producenci i importerzy są obowiązani do ubezpieczenia zapasów obowiązkowych paliw ciekłych od ognia i innych zdarzeń losowych.

Art. 19e.

1. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych jest uprawniony do przeprowadzania kontroli u producentów, importerów lub przedsiębiorców magazynujących.
2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu zgodności stanu faktycznego ze stanem ewidencyjnym zapasów obowiązkowych paliw ciekłych oraz jakości tych zapasów.
3. Osoby upoważnione przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych do przeprowadzania kontroli są uprawnione do:
 - 1) wejścia na teren nieruchomości i obiektów;
 - 2) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień.
4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:
 - 1) imię, nazwisko, stanowisko służbowe osoby przeprowadzającej kontrolę;
 - 2) nazwę kontrolowanego;
 - 3) zakres kontroli;
 - 4) czas trwania kontroli.
5. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.
6. Po przeprowadzeniu kontroli sporządza się protokół dokonanych czynności, który powinien zawierać wnioski i zalecenia oraz pouczenie o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści, przy czym termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni, licząc od dnia doręczenia protokołu.
7. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych może wezwać producenta, importera lub przedsiębiorcę magazynującego do usunięcia stwierdzonych uchybień, na podstawie protokołu, o którym mowa w ust. 6.

Art. 19f.

1. W razie wystąpienia zakłóceń na krajowym rynku paliw ciekłych, polegających na obniżeniu dostaw paliw ciekłych na krajowy rynek co najmniej o 7 procent w stosunku do średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji w roku poprzedzającym, lub w przypadku wystąpienia kryzysu na krajowym rynku paliw ciekłych, polegającego na obniżeniu dostaw paliw ciekłych na krajowy rynek więcej niż o 12 procent w stosunku do średniej dziennej wewnętrznej konsumpcji w roku poprzedzającym, ilość zapasów obowiązkowych paliw ciekłych może być obniżona w celu wykorzystania na bieżące potrzeby gospodarki.
2. W przypadku wystąpienia zakłóceń na krajowym rynku paliw ciekłych minister właściwy do spraw gospodarki w celu pokrycia zapotrzebowania na paliwa może, w drodze rozporządzenia, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych na określonym obszarze kraju, określając wielkość tego obniżenia oraz sposób i termin odtworzenia zapasów.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki w celu pokrycia zapotrzebowania na paliwa może, w drodze decyzji, zezwolić na obniżenie ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych przez określonych

producentów lub importerów, określając wielkość tego obniżenia oraz sposób i termin odtworzenia zapasów.

4. Obniżenia ilości zapasów, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą obejmować okres nie dłuższy niż 60 dni.
5. W przypadku wystąpienia kryzysu na krajowym rynku paliw ciekłych minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może nałożyć na producentów lub importerów obowiązek sprzedaży zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, po cenie rynkowej, w celu pokrycia zapotrzebowania na paliwa na rynku krajowym, określając wielkość sprzedaży oraz sposób i termin odtworzenia tych zapasów.
6. Wpływy uzyskane ze sprzedaży, o której mowa w ust. 5, producenci i importerzy przeznaczają na odtworzenie zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, nakazać producentom lub importerom sprzedaż określonej ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, po cenie rynkowej, wskazanym podmiotom.

Art. 19g.

1. Producenci, importerzy i przedsiębiorcy magazynujący są obowiązani do przekazywania Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych comiesięcznych informacji o ilości i strukturze produkcji i importu oraz o ilości i strukturze tworzonych i magazynowanych zapasów obowiązkowych paliw ciekłych w terminie 30 dni od upływu ostatniego dnia miesiąca, którego dotyczy przekazywana informacja, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. W przypadku wystąpienia kryzysu na krajowym rynku paliw ciekłych informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być przekazywane na każde żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki lub Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych.
3. Do informacji, o których mowa w ust. 1, przepisy ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155) stosuje się odpowiednio.

Art. 19h.

1. W terminie 45 dni od końca miesiąca następującego po upływie okresu sprawozdawczego Prezes Agencji Rezerw Materiałowych składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki półroczne sprawozdania dotyczące stanu zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, ich struktury oraz obszarów magazynowania.
2. Prezes Agencji Rezerw Materiałowych przekazuje bieżące informacje, o których mowa w ust. 1, na każde żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki.

Rozdział 5

Zapasy obowiązkowe węgla kamiennego

Art. 20.

1. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych węgla kamiennego oraz określić zasady częściowego rekompensowania kosztów z tym związanych.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów określa:
 - 1) podmioty obowiązane do tworzenia zapasów obowiązkowych węgla kamiennego;
 - 2) zakres i tryb częściowego rekompensowania kosztów utrzymywania i finansowania zapasów obowiązkowych węgla kamiennego;
 - 3) sposób tworzenia, ustalania ilości i jakości, utrzymywania zapasów obowiązkowych węgla kamiennego oraz zasady i sposób ich interwencyjnego wykorzystywania;
 - 4) sposób prowadzenia działalności kontrolnej w zakresie tworzenia i gospodarowania zapasami obowiązkowymi węgla kamiennego.
3. Zapasy obowiązkowe węgla kamiennego stanowią majątek podmiotów tworzących, utrzymujących i finansujących te zapasy.

Rozdział 6

Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego

Art. 21.

1. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz określić zasady częściowego rekompensowania kosztów z tym związanych.
2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, Rada Ministrów określa:
 - 1) podmioty obowiązane do tworzenia zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
 - 2) zakres i tryb częściowego rekompensowania kosztów utrzymywania i finansowania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego;
 - 3) sposób tworzenia, ustalania ilości i jakości, utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego oraz zasady i sposób ich interwencyjnego wykorzystywania;
 - 4) sposób prowadzenia działalności kontrolnej w zakresie tworzenia i gospodarowania zapasami obowiązkowymi gazu ziemnego.
3. Zapasy obowiązkowe gazu ziemnego stanowią majątek podmiotów tworzących, utrzymujących i finansujących te zapasy.

Rozdział 7

Kary pieniężne

Art. 22.

1. Za naruszenie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy, polegających na:
 - 1) powstaniu niedoboru w stosunku do ewidencyjnego stanu rezerw,
 - 2) uchybieniu w zakresie magazynowania rezerw, ich wymiany, konserwacji oraz ilościowej i jakościowej ochrony stanu rezerw, w wyniku czego powstały straty- organ, o którym mowa w art. 4, wymierza karę pieniężną w wysokości 200% wartości niedoboru lub straty.
2. Od decyzji wymierzającej karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wydanej przez:
 - 1) Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych - przysuguje odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki;
 - 3) Prezesa Agencji Rynku Rolnego - przysuguje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
3. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

**pkt 2 w ust. 2 w art.
22 skreślony**

Art. 23.

1. Za naruszenie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy, polegających na:
 - 1) niedopełnieniu ciężącego na nim obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw, o którym mowa w art. 20 i art. 21, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości,
 - 3) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych węgla kamiennego poniżej poziomu określonego na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w art. 20,
 - 4) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych gazu ziemnego poniżej poziomu określonego na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w art. 21- Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wymierza karę pieniężną, w formie decyzji, w wysokości 50% wartości niedoboru zapasów.
2. Od decyzji Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.
3. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

**pkt 2 w ust. 1 w art.
23 skreślony**

Art. 23a.

1. Za naruszenia przez przedsiębiorcę wymagań ustawy, polegające na:
 - 1) niedopełnieniu ciężącego na nim obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw ciekłych, o którym mowa w art. 16 ust. 1, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości,

- 2) obniżeniu ilości zapasów obowiązkowych paliw ciekłych poniżej poziomu określonego w rozporządzeniu ministra gospodarki wydanym na podstawie art. 15 ust. 5 lub w decyzji wydanej na podstawie art. 19f ust. 3
 - Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wymierza karę pieniężną w drodze decyzji, w wysokości 150% wartości niedoboru zapasów obowiązkowych paliw ciekłych.
2. Za naruszenie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy, polegające na niedopełnieniu obowiązku, o którym mowa w art. 19f ust. 5, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych wymierza karę pieniężną, w drodze decyzji, w wysokości do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.
3. Niezależnie od kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych, w przypadkach określonych w tych przepisach, może nałożyć karę pieniężną na osobę kierującą działalnością przedsiębiorcy, przy czym kara ta może być wymierzona w kwocie nie wyższej niż 300% jej miesięcznego wynagrodzenia.
4. Od decyzji Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych służy odwołanie do ministra właściwego do spraw gospodarki.
5. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1-3, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 24.

1. Należności pieniężne z tytułu kar, o których mowa w art. 22, 23 i 23a, stanowi dochód budżetu państwa.
2. Kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia wymagań ustawy, o których mowa w art. 22 ust. 1, art. 23 ust. 1 i art. 23a ust. 1-3, upłynęło 1 rok.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 27.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

**art. 25 i art. 26
pominięty - tekst w
obwieszczeniu**